

ע"פ 18443/04 - פולוס רוחאנא נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורם פליליים

עפ"ת 16-04-18443 רוחאנא ב' מדינת ישראל
תיק חיזוני:
בפני כבוד השופטת רונית בש
המעערר פולוס רוחאנא
נגד מדינת ישראל
המשיבה

פסק דין

1. בפני ערעור על הכרעת הדין מיום 27.1.16 (להלן: הכרעת הדין) ולחילופין על גזר הדין מיום 29.2.16 (להלן: גזר הדין) של בית המשפט השלום לתעבורה בחיפה (כב' השופטת כרמית פאר גינט) (להלן: בית משפט קמא) שניתנו בתיק תח"ע 2535-10-14 המערער הורשע, לאחר ניהול משפטו, בביצוע עבירה של נהיגה בשכרות, שהינה עבירה בנייגוד לסעיף 62(3) לפקודת התעבורה, התשכ"א - 1961 (להלן: פקודת התעבורה) ותקנה 169 ב' לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961(להלן: תקנות התעבורה). על המערער הושטו בגזר הדין העונשים הבאים: פסילה מלקלבל או מלאחיזיק רישון נהיגה על תנאי לתקופה של 4 חודשים למשך 3 שנים, קנס כספי בסך 1500 ₪ ומאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא שהמעערר לא יעבור עבירה של נהיגה בשכרות / או נהיגה מתחת לשפעת משקאות משכרים / או נהיגה בזמן פסילה.

2. בכתב האישום שהוגש בתיק הנ"ל נגד המערער נטען כי בדוגמה של אויר נשוף של המערער נמצא כי המערער נהג ברכב ביום 14.8.15, בהיותו שיכור, בכך שריכוז האלכוהול בלבד אחד של אויר נשוף היה 350 מיקרוגרם.

ההילן בפני בית משפט קמא והכרעת הדין

3. במסגרת הכרעת הדין בחר בית משפט קמא את טענת בא-כוחו של המערער, לפיה יש לזכות את המערער מהעבירה המויחסת לו בכתב האישום. הוטעם ע"י הסגנור כי פלטי הבדיקה שהוגשו כמו גם "תעודת הבלון" אינם מסמכים קבילים וכי די בכך כדי להשמיט את הבסיס להרשעה. נטען בפני בית משפט קמא ע"י בא כוחו של המערער, כי לא הוגשה "תעודת הבלון" המקורי, כי אם צילום בלבד, מה גם שצילום זה לא הוגש על ידי עורכו ולא בדרך הקבועה בדין להגשת רשותה מוסדית. משכך, לדידו של הסגנור, אין מדובר בראייה קבילה. הסגנור הוסיף וטען בפני בית משפט קמא כי בדיקת המאפיינים שנערכה למעערר אינה מאפשרת את הרשעתו בעבירה המויחסת לו בכתב האישום, והוא נערכה למעערר טרם שהזוהר נדרש ועל כן אינה מהווה ראייה קבילה. כמו כן, ביקש בא כוחו של המערער, כי לא תזקף לחובת המערער העבודה שבחר שלא להעיד.

4. במסגרת פרשת התביעה העיד פקד גודורוב (להלן: גודורוב), באמצעותו הוגש "מצר בדיקת נשיפון" - ת/1. בית משפט קמא הטיעם, כי נוכח בעיתיות שהתגלהה בזמינים הנזכרים במצר, קשה ליחס משקל ראוי למצר הנ"ל שעריך גודורוב, למעט לעובדה שבמהלך הזמן שבו גודורוב "טיפל" במערער, האخرן לא אכל, לא שתה, לא עישן ולא הקיא.

5. בפני בית משפט קמא נשמעה גם עדותו של רס"ב הרצל כהן (להלן: רס"ב כהן), באמצעותו הוגש עותק צילומי של תעודה עובד ציבור (ת/2), אשר מတרת את הבדיקות התקופתיות שנערכו למכשיר הינשוף (מד האלכוהול). בית משפט קמא, בהתייחס לטענת בא כוחו של המערער באשר לקובלותה של התעודה הנ"ל קבע, כי הוא אינו רואה פגם בהגשת צילום התעודה. הוטעם בהכרעת הדין, כי בהחלטה מיום 15.12.7. שנינתה במהלך עדותו של רס"ב כהן, ניתנה בידי בא כוח המערער האפשרות לפנות לראש המعبدת על מנת שיתאפשר לו, בהרשאת בית משפט קמא, לעין בחומר המקורי. בית משפט קמא הוסיף וציין, כי בא כוחו של המערער בחר שלא לחקור את רס"ב כהן בחקירה נגדית, ולפיכך נקבע כי אין כל מנעה ראייתית להסתמך על האמור בעותק הצלומי של תעודה עובד הציבור ת/2.

6. עוד העיד בפני בית משפט קמא רס"ר טרייף, אשר ערך את טופס ההזמנה לדין וכותב האישום (ת/3). בטופס הנ"ל נרשם דבריו של המערער לאחר עיכובו, כהאי לישנא: "להתחשב בעובודה שלי שהיא בסוכנות רכבים שהרישו נהייה זה הפרנסה שלי". כמו כן, הוגש באמצעות רס"ר טרייף טופס בדיקת המאפיינים שנערכה לumarur - ת/6. בית משפט קמא הטיעם, כי מטופס בדיקת המאפיינים בעליים דברי המערער, כי שתי זמן רב קודם לכך בקבוק בירה אחד. עוד ציין בטופס בדיקת המאפיינים, כי מפיו של המערער נדף ריח אלכוהול קל, אך הופעתו הייתה מסודרת והוא היבר לעניין. התרשםותו של רס"ר טרייף הייתה כי המערער מצוי תחת השפעת אלכוהול קלה. בית משפט קמא קבע בנסיבות זו, כי הצדק עם בא כוח המערער בטענותו, כי בדיקת המאפיינים, כשלעצמה, אינה מאפשרת הרשותו של הנאשם בעבירה המียวחתת לו, שכן ההצללים שנמצאו בבדיקה, כשלעצמם, אינם יכולים להצביע על נהייה בשכירות (או אפילו תחת השפעה של אלכוהול). עם זאת, הטיעם בית משפט קמא, כי האמירה של המערער, לפיה שתה בקבוק בירה אחד כעשר שעות טרם מועד הבדיקה, אינה מתישבת עם דבריו של רס"ר טרייף כי נדף מפיו של המערער ריח אלכוהול. בית משפט קמא קבע כי הימנעותו של המערער להבהיר את הדברים במסגרת של מתן עדות בבית המשפט פוגמת, לפחות לכואורה, במימונתו של המערער. בית משפט קמא הביר, מנגד, כי ההתאמה בין גרסת המערער לדבריו הנ"ל של רס"ר טרייף, כמו גם הימנעותו של המערער מלהיעיד ולברר עניין זה, אין בהם כדי לשמש ראייה אובייקטיבית לחובת המערער. הודגש בהכרעת הדין כי בהעדר ראייה אחרת לאש灭תו של המערער, מעבר לבדיקת המאפיינים, לא ניתן היה לבסס את הרשותו.

7. עוד העיד בפני בית משפט קמא רס"ב נבואני. ציין בהכרעת הדין, כי בדו"ח העיכוב (ת/7), שהוגש באמצעות העד הנ"ל, חזר המערער על דבריו לפיהם הוא מבקש להתחשב במקום העבודה שלו, שכן רישו נהייה הוא מקור פרנסתו. הוטעם עוד, כי דברים דומים אמר המערער במסגרת התחקור שלו ע"י רס"ב נבואני לאחר ביצוע בדיקת הינשוף (ת/8). גם כאן קבע בית משפט קמא, כי אמירות אלה של המערער, כמו גם אמירתו שנרשמה על גבי טופס ההזמנה לדין, אין בהן כשלעצמה כדי לבסס הרשותה. יחד עם זאת הביר בית משפט קמא, כי מדובר באמירות שאין מתישבות עם חפות. בית משפט קמא ציין, כי מי שטוען לחפותו, סביר כי היה מעיד בפני בית המשפט על מנת לספק הסבר מניח את הדעת לאמירות אלו.

8. באמצעות רס"ב נבוاني הוגש גם עותק צילומי של פלטי הcoil של מכשיר הינשוף, בתחילת המשמרות- ת/10 ובסיום- ת/11. רס"ר נבואני הוא זה שערך את ת/10 ו-ת/11. בית משפט קמא קבוע, כי אין בכך שהמסמכים המקוריים לא הוגשו על ידי העד הנ"ל ובכך שלא הוא עריך את הצילומים של המסמכים המקוריים, כמו גם בכך שהצלומים נמסרו לו על ידי התובעת, כדי לפגוע בקבילותן של הראות. עוד צוין כי לרשות בא-כוחו של המערער הוועדה האפשרות לבחון את המסמכים המקוריים וניתנה לו בהחלטתו בעניין זה של בית משפט קמא, האפשרות לעשות כן. בית משפט קמא הוסיף וציין, כי בגין פלטי הבדיקה שבוצעה למערער (ת/9), הרי שפלטי הcoil של המכשיר בתחילת ובסוף המשמרות אינם משמשים כראיה רק בתיקו של בית משפט קמא, וכי ניתן לצפות כי בכל תיק ותיק יוגש הפלטים המקוריים, וברוי כי נוצר הצורך לצלמים. בהתאם, הגיע בית משפט קמא לכל מסקנה, כי תוכנות בדיקת הינשוף מהוות ראייה קבילה, אשר די בה כדי להביא להרשעתו של המערער בעבריה הנ"ל המוחסת לו בכתב האישום. בית משפט קמא הטיעם, כי יתר הראות על אף שאין אפשרות את הרשעתו של המערער, הרי שיש בהן כדי לתמוך בתוצאותיה של בדיקת הינשוף.

9. המשمر الآخرן, שהוגש באמצעות רס"ר נבואני, הוא "תעודת הבלון" (ת/12). בית משפט קמא ציין, כי גם כאן מדובר בצלום של מסמן שנערך באנגליה והוגש שלא על ידי עורכו. בית משפט קמא הטיעם, כי בתיקים מסווג זה, מקום בו בא כוחו של הנאשם על הגשת תצהיר של נציג המעבדה באנגליה וחקירה של עורכו, יש לאפשר לו לעשות כן, אך עליו להעלות דרישת שכזו במפורש. בית משפט קמא הביר, כי אין אפשרות לעשות בהגיש בכל תיק תצהיר, כאמור לעיל, כפי שאין אפשרות לעשות להביא בכל תיק את המצהיר מאנגליה, לעדות. נקבע בהכרעת הדיון בנקודה זו, כי על המעליה טענה ובקשה מסווג זה, מוטל הנטול להצביע על טעם ממשי המצדיק את הגשת התצהיר והבאת העד הנ"ל לממן עדות.

גזר הדין

10. בבאו לגור את דיןו של המערער ציין בית משפט קמא כי מתחם הענישה הנויה בעבירות של נהיגה בשכבות מתחילה ברף הפסילה הסטטוטורי של 24 חודשים, שנקבעו במקרים של פגיעה בתעבורה ומגיע עד 36 חודשים פסילה, זאת בגין עבירה אחת, ובהתאם למות האלכוהול שנמדדה בגופו של הנאשם כשבמקרה שבפניו נמצא בוגפו של המערער כמות אלכוהול של 350 mikrogrom לליטר אויר נשוף (כמות העולה בכ-60 mikrogrom על זו המותרת). בית משפט קמא נתן דעתו לעובדה שהנתאים בחר לנHAL את משפטו, לא הביע חרצה על מעשיו ולא הפנים את חומרת התנהגותו. עוד באשר לנسبות שאינן קשורות ביצוע העבירה צוין, כי המערער נוגג משנהת 2002 ולחובתו 13 הרשותות קודמות. בית משפט קמא סבר, כי אין בנתון זה כדי להוות שיקול לקלוא בעניינו של המערער, זאת נוכח הרשעתו בעבירות שכבות, הטומנת בחובה סיכון רבים לביטחונם של הנוסעים ברכב ולהולכי הרגל וمشקפת התיחסות של ביזוי החוק וצווית בית המשפט. בית משפט קמא בבחן גם את הפסיכיקה אליה הפנה בא כוח המערער, להמחשת עמדתו לעונש, וסביר כי אין ללמידה ממנה גזירה שווה למקרה זה. בסופה של דבר, הושתו על המערער בגזר הדין העונשים שציינו בפסקה 1 לעיל.

11. במסגרת נימוקי הودעת הערעור מלין בא כוח המערער על קביעות בית משפט קמא באשר לקבילותם של המוצגים- המסמכים ת/2, ת/10, ת/11, ת/12, בהינתן העובדה שמקור המסמכים לא הוגש בפני בית משפט קמא. נטען כי "תעודת הבלון"- ת/12- הוגשה, מבלי שהתקיימו תנאי סעיף 36 לפקודת הריאות ולא ע"י מי שצלם את המסמר המקורי, דבר מהוועה טעות משפטית. עוד טוען בא כוח המערער וmbiyu תרעומת על החלטת בית משפט קמא, אשר אפשרה לו לסתור למתנה המשטרת על מנת לבדוק את המסמר המקורי. המערער מלין על כך שהתנגדות להגשת "תעודת הבלון" נדחתה ע"י בית משפט קמא, ללא הנמקה, וכי רק בהכרעת הדין נמקה ההחלטה בעניין זה, דבר שלא אפשר את דחיתת המשפט כדי לקבל ראיות לצורך קיום תנאי סעיף 36 לפקודת הריאות. נטען כי בית משפט קמא התעלם בהכרעת דין מההלך הפסוקה המגולמת, לטענת ב"כ המערער, בע"פ 4229/14 סעידה נ' מדינת ישראל (6.7.15), זאת לעניין התנאים לקבלת רשומה מוסדית כראיה.

12. עוד נטען בהודעת הערעור, לעניין קבילותה של בדיקת המאפיינים שנערכה לערער, אולם ב"כ המערער חוזר בדין בפניו מטענה זו.

13. באשר לגזר הדין טוען המערער, כי עונש הפשילה לתקופה של 27 חודשים, שהושת עליו, מפליג בחומרתו. המערער סבור כי בית משפט קמא השית עליו עונש חמור, זאת על אף שמדובר במעידה חד- פעמית מצדו ומשום שעמד על זכויותיו עפ"י דין.

14. לפיכך, עוטר המערער כי בית המשפט יקבל את הערעור, יורה על זיכוי ובבז בטל את הכרעת הדין וגזר הדין. לחילופין, עוטר המערער כי בית המשפט יפחית בעונשו.

טיעוני ב"כ הצדדים בדין

15. בדין בפניו טוענו בא' כוח הצדדים זה בכח זה בכח. ב"כ המערער חוזר על האמור בהודעת הערעור, תוך שבהמלצת בית המשפט חוזר בו, כאמור לעיל, מהטענה לעניין קבילות בדיקת המאפיינים שנערכה לערער. ב"כ המשיבה ביקש לדחות את הערעור. לטענת ב"כ המשיבה, הכרעת הדין שניתנה ע"י בימ"ש קמא מנומקת ומתיחסת לכל אחת מהטענות שעלו הן בפני בבז משפט קמא והן בהודעת הערעור בתיק זה, לרבות בעניין שאלת קבילותם של המוצגים ת/2, ת/11 ו- ת/12. עוד לטענת ב"כ המשיבה, הופנה ב"כ המערער לראש המעבדה לצורך עיון במסמך המקורי, בתעודה עובד הציבור ת/2, אולם בחר שלא לעשות כן. באשר לטענות הכלול ת/10 ו- ת/11, ציין ב"כ המשיבה כי לא ניתן להגיש את התעוזות המקוריות בכל תיק של נהיגה בשכרות אשר נערכ במסגרת אותה משמרת בה נערכו התעוזות הנ"ל, המשמשות כראיות בכל אותן תיקים. צוין, כי גם בעניין זה ניתן לב"כ המערער האפשרות לעיין בתעוזות המקוריות. עוד בנקודה זו הטועם ב"כ המשיבה, כי עד התביעה رس"ר נבואני אישר כי ערך את הטפסים ת/11 ו- ת/10 על סמך העתק צילומי.

16. באשר לטענת ב"כ המערער לעניין קבילותה של "תעודת הבלון", טוען ב"כ המשיבה, בהסתמך על פסיקה, כי עמוד 4

"תעודת הבלון" מהויה ביטוי לרישום של האירוע מושא הרשותה, אשר נערכ בסמוך להתרחשות האירוע, וכן כי תעוזת הבלון מהויה רשומה מוסדית. עוד נטען ע"י ב"כ המשיבה, כי על צד המבוקש להציג התעודה הנ"ל בהליך בפני הערכאה הדינית, ליזום בקשה לזמן עדים זאת על מנת להזים את הרأיה. צוין ע"י ב"כ המשיבה, כי די בהוכחה חד-פעמית כדי להכשיר בעתיד הגשת התעודה הנ"ל הנלוות למיכלי הגז- כראיה, שכן ההוכחה מתיחסת לתקינות כל אותן תעוזות המתיחסות לכל המיכלים. ב"כ המשיבה טען, לפיכך, כי תעוזת הבלון כדי הוגשה ואפשר להתייחס אליה כרשותה מוסדית ללא צורך בהוכחת התנאים הרשותיים בסעיף 36 לפקודת הראות. עוד לטענת ב"כ המשיבה, במקרה דנן מדובר בעד, עורך "תעודת הבלון", שהוא אזרח מדינה זרה (אנגליה), אשר הבאתו לעדות כרוכה בקשימים לא מבוטלים, לרבות הוצאות כספיות לא מבוטלות.

17. בנוסף הפנה ב"כ המשיבה לאמירויות של המערער מהן עולה, כי המערער אישר ששתה בקבוק אחד של בירה בצהרי היום בו עסקין וכי הלה אף ביקש מהשוטר להתחשב בו, שכן פרנסתו תליה ברישון הנהיגה שלו. ב"כ המשיבה טען, כי בית משפט קמא קבע ובצדק, כי טענת חופות אינה מתיחסת עם אמירויות אלה, מה גם שבמסגרת פרשת הגנה, בחר המערער שלא להעיד בפני בית משפט קמא ולהזכיר אמירויות אלה. ב"כ המשיבה הוסיף וציין, כי בית משפט קמא מצא חיזוק נוספת לביקורת הינשוף בהתרשםותו של השוטר, רס"ר טרוף, לפיה מפיו של המערער נדף ריח קל של אלכוהול.

18. באשר לעונש הפסילה שהושת על המערער, טען ב"כ המשיבה כי המדווח בעונש קל בנסיבות העניין ההולם את מדיניות הענישה הנהוגה בתיקים דומים. הוטעם כי בצדה של עבירה של נהיגה בשכרות, קיימים עונש פסילת מינימום של 24 חודשים, וכי לחובת המערער 15 הרשעות תעבורה קודמות.

19. לטענת ב"כ המערער בדיון בפני, או הגשת התעוזות המקוריות מביאה, על פי החוק והفسיקה, למסקנה כי הריאות אין קבילות. ב"כ המערער הוסיף וטען, כי על פי דין (תקנות העדות (העתקים צילומיים), תש"ל-1969, היה על המאשימה להגשים אך ורק את התעוזות המקוריות וכי לא יסכו הילך במסגרתו מפנים את הסגנון לעזין בראשות התחנת המשטרה. ב"כ המערער טען, כי חלה החובה על המאשימה להגשים את המסתמך המקורי, מכוח כלל הרأיה הטובה ביותר שעדיין חל, זאת אלא אם אבד המסתמך.

20. ב"כ המערער שב וטען בדיון בפני, כי בית משפט קמא טעה עת שקבע כי תעוזות הבלון היא תועדה מוסדית, בצביעו כי סעיף 36 לפקודת הראות הוא הבסיס לקביעת האם יש לראות במסמך שהוגש רשומה מוסדית אם לאו וכי תנאי לא הוכחו במקרה דנן.

21. באשר לעונש שהושת על המערער, טען בא כוחו כי אין לקבל את טענת המשיבה באשר לעונש פסילת המינימום של 24 חודשים, הקבוע בצד העבירה של נהיגה בשכרות. צוין ע"י ב"כ המערער, כי המערער נהוג משנת 2002 וכי אין בעברו הרשעה בעבירה דומה. עוד צוין, כי המערער מפרנס את משפחתו וכי הוא בעל עסק של מגרשי מכונות. אף אביו של המערער הדגיש בדיון בפני את חשיבות רישוין הנהיגה למערער, המפרנס את משפחתו וזקוק לרישוין הנהיגה לצורך כך.

22. אקדמיים ואצ"ן כי הכרעת דין של בימ"ש קמא ניצבת על אדנים יציבים וחזקים. ודוק, מתמנת הראות שהובאה בפני בימ"ש קמא עולה, לדידי, המסקנה כי עלה בידי המשימה להוכיח, מעבר לכל ספק סביר, כי המערער ביצע את העבירה המיוחסת לו על ידה - עבירה של נהיגה בשירות, זאת כפי שובהר ויפורט להלן.

23. בפני בימ"ש קמא הונחה התשתית הראיתית העיקרית להרשעת המערער בעבירה הנ"ל- ממצאי בדיקת הנישוף שנערכה למערער, ולפיהם נמצא בגופו של המערער ריכוז אלכוהול של 350 מילוגרים אויר נשוף לפחות, כמוות המצביעה על כך שהמעערער נаг בעת הרלוונטי בשירות (ראו תקנה 169א(1) לתקנות התעבורה).

24. ב"כ המערער העלה טענות, מכוחן הוא מבקש ללמידה כי אין מקום לאמץ את תוצאה בדיקת מכשיר הנישוף כראיה בעניינו. דא עק"א, שאין מקום לקבל את טענותיו של ב"כ המערער. ודוק, דין טענת באת כוח המערער, לפיה אין מקום לקבל כראיות את המוצגים ת/2, ת/10, ת/11 ו- ת/12, בהיותם צילומים ולא מסמכים מקוריים - להידחות. כך גם דין טענת המערער, לפיה אין מקום לקבל כראיה את "תעודת הבלון" שהוגשה (ת/12), בשל אי היותה רשומה מוסדית, להידחות.

25. אתייחס תחילה לטענת ב"כ המערער, לפיה המוצגים ת/2, ת/10, ת/11 ו- ת/12, אינם קבילים בהיותם צילום ולא מקור. המוצגים ת/10 ו- ת/11 הינם תעוזות יכול של מכשיר הנישוף. בכךודה זו יוטעם כי צדק בימ"ש קמא, בזיהנו בהכרעת הדין כי פלטי הכיל ת/10 ו- ת/11 אינם משמשים בהכרח כראיה רק בתיק בו עסקין, כי אם בכלל התקיק בהם הוגש כתבי אישום מכוח בדיקה שנערכה באותה שגרה במכשיר הנישוף. לפיכך, אכן אי אפשר לצפות, כי שקבע בימ"ש קמא, כי בכל תיק ותיק יוגש ע"י המדינה הפלטים המקוריים ולפייך קם הצורך לצלם את פלטי הכיל ולהציג את הצילומים. בכךודה זו יוטעם כי הכלל לפיו יש להציג בפני בית המשפט את המסרך המקורי כראיה הטובה ביותר להוכחת תוכנו, רוכך ברבות השנים בפסקה, כך שאין עניינו כו� בקבילות הראה כי אם במשקלה. כך, בהעדר חשש לאמינות העתק של המסרך, לא יהיה באו הבאת המסרך המקורי כשלעצמם, כדי לכורס בתשתית הראיתית של בעל הדין העושה בו שימוש (ראו ע"א 9622/07 פלוני ואח' נ' קופ"ח כללית (30/05/2010) וכן ע"פ 869/81 שניר נ' מדינת ישראל פ"ד לח(4) 169, 224 (1984). כך נקבע בע"פ 3974/92 אחולאי נ' מדינת ישראל, פ"ד מז(2) (1993), כי:

"אפשר להגיש גם ראייה משנה, ובלבד שהונחה דעתו של בית המשפט שהרישום המשני הוא מהימן
ומדויק" (שם, בעמ' 593).

26. הנה כי כן, צדק בימ"ש קמא עת שהחליט לקבל כראיה את צילומי פלטי הכיל ת/10 ו- ת/11, זאת בהינתן העובדה שהפלטים הנ"ל אינם משמשים בדרך כלל כראיה בתיק אחד, כאמור לעיל. כך צדק בימ"ש קמא, עת שהחליט לקבל כראיות גם את צילום תעודת הבלון (ת/12) וכן את צילום תעוזת עובד הציבור (ת/2). אצ"ן ראשית לעניין העותק הצילומי של תעוזת עובד הציבור (ת/2), המתארת את הבדיקות התקופתיות שנערכו למכשיר הנישוף (מד אלכוהול), כי

העוטק הנ"ל של תעודה עובד הציבור הוגש באמצעות עורך התעודה (רס"ב הרצל כהן). צדק בימ"ש קמא עת שקבע כי מקובלים עלי דבריו של רס"ב כהן הנ"ל, לפיהם לא מצוי חומר מוקורי מהמעבדה על מנת שזה לא יילך לאיבוד. בימ"ש קמא אפשר לסנגור המלמד לפנות למעבדה ולעין בחומר המקורי, אולם הסנגור בחר שלא לעשות כן ואף לא העלה כל טענה לעניין אי התאמנה בין העוטק הצלומי לבין המקור של תעודה עובד הציבור, מה גם רס"ב כהן לא נחקר נגדית ע"י הסנגור. אשר על כן, צדק בימ"ש קמא עת שהחלית להעניק לעוטק הצלומי של תעודה עובד הציבור את משקלו המלא כראיה קבילה. כך גם לגבי העוטק הצלומי של תעודה הבלון (ת/12), שהינה צילום של מסמך שנערך באנגליה ולפיכך צדק בימ"ש קמא עת שראה כאמור בעוטק הצלומי של התעודה הנ"ל כראיה קבילה, בניסיבות העניין.

27. ב"כ המערער טוען, כאמור לעיל, כי תעודה בלון אינה רשומה מוסדית ולפיכך לא ניתן היה להגישה כראיה קבילה בפני בימ"ש קמא. אין בידי לקבל גם טענה זו של ב"כ המערער. בכךודה זו יצוין כי מהפסקה אלה הפנה ב"כ המשיבה בדיון בפני, עולה כי יש להתייחס אל תעודה בלון כרשומה מוסדית ולפיכך יש לאפשר את הגשתה כראיה, כאמור בסעיף 36(א) לפקודת הראות. כך נקבע בסוגיה זו ע"י כב' השופטת הרכבתה נוגה אוחד, בעפ"ת 38612-02-12 (מחוזי מרכז) ברוך נ' מדינת ישראל (13.3.14), כאןاي ליישנא:

"בפסק הדין קבע השופט, רענן בן יוסף, כי תעודה בלון זו היא רשומה מוסדית, ומכאן שניתן להגישה ע"י טכנא מעבדת מכשור ואכיפה במשטרה, על אף שהטכנא אינו עורך התעודה ואין יכול לאשר מידיעתו האישית את אמתות תוכנה. דברים אלה אושרו ברע"פ שרביט, ומכאן כי דינה של תעודה בלון הוא דין רשומה מוסדית. אף אם קיבל את טענת ב"כ המערערם ליה לא כך נקבע ברע"פ שרביט, הרי שקביעתו של השופט, רענן בן יוסף, לא נסתרה בפסק דין שרביט, פסיקתו נותרה על כנה והיא מקובלת עלי. גם אני סבורה כי תעודה הבלון היא רשומה מוסדית."

28. כוחם של הדברים הנ"ל יפה ענייננו. לפיכך, תעודה הבלון אשר נערכת כאמור באנגליה, כדין הוגש, מה גם שב"כ המערער אף לא ביקש לחזור עדים לשם הזמת הראה, כאמור בסעיף 36(ד) לפקודת הראות. ככל שהמעערער ביקש להציג להגשת תעודה עובד הציבור בהליך לפני הרכאה הדינית, היה עליו ליזום בקשה לזמן עדים על ידו, להזמת הראה.

29. זאת ועוד, כחיזוק ממשי לממצאי בדיקת מכשיר הינשוף, ניתן לראות את אמירויותו של המערער בשלושה מקומות שונים, כפי שעולה מהמוצגים ת/7 (דו"ח יעקוב), ת/8 (דו"ח תחקור חשוד) ו- ת/3 (טופס הזמנה לדין). מכל המסמכים הנ"ל עולה כי המערער ביקש להתחשב במרקורי פרנסטו, בציינו כי הוא עובד בסוכנות רכבים ונזקק לרישון הנהיגה שלו לצרכי פרנסטה. המערער לא הלין במסמכים הנ"ל בדבר החשד שהופנה כלפיו, לפחות בעת הRELONETTE בשירות, תוך שבגופו נמצא אלכוהול בΡΙΚΟΖΟΥ של 350 mikrogram בliter אחד של אויר נשוף. כאמור לעיל יש להוסיף, כי המערער בחר שלא להעיד לפני בימ"ש קמא, דבר נוסף המשמש כחיזוק לריאות התביעה, כמו גם בדיקת המאפיינים שנערכה למעערער, זאת כפי שנקבע, ובצדך, בהכרעת דיןו של בימ"ש קמא.

30. לפיכך צדק בימ"ש קמא עת שהרשייע את המערער בביצוע העבירה של נהיגה בשכרות וכן צדק בימ"ש קמא

עת שהשิต על המערער עונש של פסילה בפועל לתקופה של 27 חודשים, בגיןו 30 ימי הפסילה המנהלית שהושתו עליו. בנקודה זו יוטעם כי בגין העבירה של נהיגה בשכירות קבועה סטטוטורי מינימאלי לתקופה של 24 חודשים, כפי שעולה מסעיף 39א לפקודת התעבורה. לפיכך, ובהינתן העובדה של חובת המערער תלויות ועומדות 14 הרשותות תעבורה קודמות, כפי שעולה מגילון המרשם התעבורי של המערער, הרי שצדק ביום"ש קמא עת שהשיט על המערער עונש העולה אף במעט על תקופת הפסילה המינימאלית שנקבעה ע"י החוק. אין בנסיבותיו האישיות של המערער, כמו גם בכך שהוא נזקק לרישיון הנהיגה שלו לצרכי פרנסה, כדי להציג הקלה בעונש הפסילה שהושת עליו.

31. אי לכך ונוכח חומרת העבירה של נהיגה בשכירות הטומנת בחובה מסוכנות לכל המשמשים בדרך ובහינת העובדה שעונש הפסילה בפועל שהושת על המערער אינו חריג כלל לחומרה מדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים, הרי אין מקום להתערב בגזר דין של ביום"ש קמא.

32. סיכומו של דבר - ערעוורו של המערער, הן על הכרעת הדין והן על גזר הדין, נדחה.

המערער יפקיד את רישיון הנהיגה שלו בנסיבות בית המשפט קמא עד ליום 08/06/2016 ساعה 10:00.

המשך תמציא עותק של פסק דין זה לב"כ הצדדים.

ניתן היום, י"ח איר תשע"ו, 26 במאי 2016, בהעדר הצדדים.